

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2765/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 108.K.700.044/2025/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] A Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Frank Evelyn) által képviselt indítványozó Kft. alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 108.K.700.044/2025/8. számú ítélete ellen – a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: MÁK) Önkormányzati Főosztálya ÖNKFO/548-2/2024. számú határozatára és a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága BMP-ÁHI/2207-7/2024. számú határozatára kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2025. október 6-án, a Fővárosi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság főtitkára felhívására 2025. december 4-én, határidőben kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést és hatósági határozatokat az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszról és az ügyben hozott bírói döntésekről megállapítható, hogy az alapügy (támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata) tárgya egy köznevelési intézmény-fenntartó 2024. évre igényelt állami támogatásának elutasításával kapcsolatos jogvita volt.
- [4] Az alkotmányjogi panaszról és a rendelkezésre álló bírósági és hatósági döntésekről megállapítható tényállás szerint az indítványozó (az alapügyben fenntartó, valamint

felperes) egy felnőttoktatási gimnázium és általános iskola fenntartója; és ezen intézményre vonatkozóan a 2024. évre támogatás iránti kérelmet nyújtott be a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatóságához, melynek felülvizsgálata során 2024. február 26-án a Pest Vármegyei Kormányhivatal az indítványozó székhelyén helyszíni szemlét tartott. Ennek során megállapítást nyert, hogy az indítványozó székhelyén az indítványozó képviselőjének, valamint igazgatójának nincs irodája, ott titkárság nem működik, az intézmény iratait ott nem tárolják, így a nyilvántartásba vett adatokkal ellentétben az indítványozó székhely intézményt nem működtet. A Pest Vármegyei Kormányhivatal ezután a 2024. július 4-én kiadmányozott és 2024. július 18-án véglegessé vált határozatával az indítványozó működési engedélyét visszavonta, és törölte az egyházi, magán és nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények nyilvántartásából, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 22. § (1)–(2) bekezdéseire hivatkozással. E törölő határozat felülvizsgálata iránt az indítványozó keresete alapján a jelen alkotmányjogi panasz benyújtásakor eljárás volt folyamatban a Budapest Környéki Törvényszéken. (Később, 2025. november 20-án a Budapest Környéki Törvényszék a 104.K.701.476/2024/40. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kimondta, hogy a törölő határozat nem jogszabálysértő.)

- [5] Az indítványozó tulajdonosa és 2024. szeptember 2. előtt ügyvezetője Sz. L. V. volt (a továbbiakban: ügyvezető 1.), az ügyvezető 2024. szeptember 2. óta S. G. V. (a továbbiakban: ügyvezető 2.). 2024. január 31-én az indítványozó a 2024. évi támogatás iránti igény benyújtása során olyan tartalmú nyilatkozatot tett, hogy a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) – akkor hatályos – 37/C. § (7) bekezdés c) pont *cb*) alpontja szerinti feltételnek megfelel, vagyis az intézmény működésével összefüggésben, vagy a költségvetési támogatás jogosulatlan igénybevételével összefüggésben büntetőeljárás nem folyik ellene és a kérelem benyújtását megelőző öt évben ilyen eljárásban nem marasztalták el. 2024. február 28-án azonban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Bűnügyi Igazgatósága arról tájékoztatta a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatóságát, hogy – egyebek mellett – az ügyvezető 1. ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 396. § (1) bekezdés *a*) pontjába ütközés és a (4) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő, tévedésbe ejtéssel, tévedésben tartással, valótlan tartalmú nyilatkozat tételével, vagy valós tény elhallgatásával különösen nagy vagyoni hátrányt okozva elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt eljárás van folyamatban. A MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága ezért az indítványozó nem állami köznevelési tevékenységéhez kapcsolódó támogatásának folyósítását 2024. február

29-étől a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, amely döntést a másodfokú hatóság helybenhagyott, az ellene előterjesztett keresetet pedig a bíróság elutasította.

- [6] 2.1. Ezt követően a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága – megismételt eljárásban – a 2024. július 29-én meghozott, BMP-ÁHI/2207-7/2024. számú határozatával úgy döntött, hogy az indítványozó 2024. évi támogatás megállapítására irányuló kérelmét elutasítja, és az indítványozót a 2024. év január és február hónapjaira folyósított 85 552 866 Ft támogatási előleg visszafizetésére, valamint igénybevételi kamat megfizetésére kötelezi.
- [7] A határozat indokolása hivatkozott a Korm. r. – korábban hatályos – 37/C. § (7) bekezdés c) pontjára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tájékoztatására, valamint a Kormányhivatal törülő határozatára, és úgy fogalmazott, hogy: „Tekintettel arra, hogy a Kormányhivatal által lefolytatott hatósági ellenőrzés, hatósági eljárás, törvényességi ellenőrzés, valamint a tárgyi eljárás során feltárt (folyamatosan, huzamosabb ideje fennálló) jogszabálysértés az Nkt. vonatkozó rendelkezései alapján súlyos jogszabálysértésnek minősül és az Nkt. 21. § (8) bekezdés g) pontja szerinti jogkövetkezményt vonja maga után, ezért az Igazgatóság a Fenntartó 2024. évi támogatási kérelmét elutasítja.”
- [8] 2.2. Az elsőfokú hatósági döntés ellen az indítványozó fellebbezett, amely alapján eljárva a MÁK Önkormányzati Főosztálya a 2024. október 24-én kelt, ÖNKFO/548-2/2024. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [9] Az indítványozó fellebbezésében a Pest Vármegyei Kormányhivatal PE/050/00349-4/2024. számú határozatát kifogásolta, azt megalapozatlannak és szakszerűtlennek, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot sértőnek tartva. Sérelmezte, hogy a döntés előtt a Kormányhivatal – a tényállás tisztázása keretében – nem hallgatta meg őt, mint ügyfelet, nem nyújtott neki megfelelő tájékoztatást, és nem tette lehetővé az iratbetekintést sem. Sérelmezte továbbá a 2024. évi januári és februári hónapokra járó támogatási előleg visszafizetésének kötelezettségét is, miközben ezt – állítása szerint – rendeltetésének megfelelően felhasználta, a 2023–2024-es tanévet lebonyolította.
- [10] A fellebbezésre reagálva a másodfokú hatóság ugyancsak utalt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tájékoztatására, amely arról is szólt, hogy az indítványozó olyan tanulókat is nyilvántartott, akik után nem lett volna jogosult támogatásra, mert ők már nem tanulnak az intézményében. Utalt továbbá a Kormányhivatal által lefolytatott helyszíni szemlére, az indítványozó biztonságos működéséhez szükséges pénzügyi eszközök hiányára, az általa benyújtott költségvetés megalapozatlanságára, a székhely

hiányára; és arra, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és a Kormányhivatal megállapításai szerint a hiányosságok már legalább 2024 év eleje óta fennálltak. Az Nkt. 88. § (3) bekezdésére is utalva a másodfokú hatóság kimondta, hogy a 2024. évre nem állapít meg támogatást, mivel az indítványozó nem a működési engedélyben szereplő feltételek mellett végezte a tevékenységét.

- [11] 2.3. A másodfokú hatósági határozat jogszerűségének bírósági felülvizsgálata iránt az indítványozó keresetet terjesztett elő, amelyet a Fővárosi Törvényszék a 2025. június 26-án kelt, 108.K.700.044/2025/8. számú ítéletével elutasított.
- [12] Az indítványozó a keresetében – hasonlóan a fellebbezéséhez – a Kormányhivatal törölő határozatát kifogásolta, valamint tisztázatlannak tartotta, hogy a 2024. év január és február hónapjaira miért kell a támogatási előleget visszafizetnie, hiszen ekkor – sőt, a 2023–2024-es tanév végéig – a köznevelési feladatot ellátta, a támogatást a jogszabályban meghatározott célra használta fel. Sérelmezte, hogy a Kormányhivatal a törlés előtt nem tájékoztatta őt, hogy milyen jogsértő magatartást lenne szükséges elhárítania. Utalt arra is, hogy a törölő határozat elleni perben azonnali jogvédelmet kapott.
- [13] A bíróság az ítélet indokolásában kitért rá, hogy az indítványozó az alperes MÁK Önkormányzati Főosztály védíratára tett észrevételében számos új felvetést adott elő: Sérelmezte, hogy a büntetőeljárás ténye csak 2024 márciusában került bejegyzésre a cégjegyzékbe és a gyanúsítás is csak ekkor történt meg, így 2024 januárjában és februárjában erről még nem szerezhetett tudomást. Jelezte, hogy a megelőző tanévekre a MÁK nem tárt fel semmilyen fiktív tanulókkal kapcsolatos jogsértést. E hivatkozásokat azonban a bíróság meg nem engedett keresetváltoztatásnak tekintette, és elbírálásukat mellőzte.
- [14] A bíróság rögzítette, hogy a jelen per tárgya a MÁK Önkormányzati Főosztálya ÖNKFO/548-2/2024. számú határozatának felülvizsgálata, amely az indítványozó 2024. évre benyújtott támogatási kérelmét utasította el, egyúttal rendelkezve a már folyósított támogatási előleg visszafizetéséről. A bíróság ezért csak az erre vonatkozó kereseti kifogásokat vizsgálhatta, és nem értékelte a törölő határozat és az ahhoz kapcsolódó eljárás jogszerűségét.
- [15] Az indokolás szerint az indítványozó csak állította, de nem tudta alátámasztani, hogy 2024 januárjában és februárjában az állami finanszírozás alapjául szolgáló köznevelési feladatot ellátta, és az igényelt támogatást a jogszabályban meghatározott célra használta fel. Az alperes MÁK ennek az ellenkezőjét állapította meg, kiemelve, hogy az indítványozó intézményének jogszerű működése nem volt igazolt, a székhelyéül bejegyzett ingatlan nem funkcionált a jogszabály által előírt székhelyként, ott az

igazgatónak nem volt irodája, titkárság sem működött, és az iratokat sem tárolták ott. Az indítványozó az intézmény működtetéséhez szükséges tárgyi, személyi és pénzügyi feltételeket sem tudta biztosítani; ezek az anomáliák pedig már 2024 év elején is fennálltak. Az alperes MÁK ezért jogszerűen rendelkezett a már folyósított állami támogatás visszaköveteléséről.

- [16] Alaptalanul hivatkozott arra is az indítványozó, hogy a kifogásolt határozat nem tartalmaz indokolást arra, hogy miért kellett visszafizetni a támogatási előleget, hiszen az alperes MÁK a 2024. évre vonatkozó támogatási igényt – az indítványozó jogszabályba ütköző tevékenysége miatt – elutasította, amiből okszerűen következik a már folyósított támogatási előleg visszafizetésének kötelezettsége. Nem következik az indítványozó korábbi szabályszerű működéséből sem, hogy 2024 januárjában és februárjában jogszerűen használta volna fel a támogatási előleget. Abból, hogy a törelő határozat kiadásáig az intézmény működési engedéllyel rendelkezett, majd a Budapest Környéki Törvényszék eljárásában azonnali jogvédelemben részesült, szintén nem következik a támogatási előleg jogszerű felhasználása.
- [17] Az indítványozó az indokai kifejtése nélkül idézte az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-át és a 19/2015. (VI. 15.) AB határozatot; ezek alapján a bíróság a jogszerűség elvének és az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét nem állapította meg.
- [18] A bíróság szerint az indítványozó keresetében hivatkozottak alapján a MÁK támadott határozata nem jogszabálysértő, ezért a keresetet elutasította.
- [19] 3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 108.K.700.044/2025/8. számú ítélete ellen – a MÁK Önkormányzati Főosztálya ÖNKFO/548-2/2024. számú határozatára és a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága BMP-ÁHI/2207-7/2024. számú határozatára kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2025. október 6-án, a Fővárosi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság főtárgya felhívására 2025. december 4-én, határidőben kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést és hatósági határozatokat az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [20] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban ismertette az alapügyben hozott hatósági és bírósági döntéseket, utalt a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére, a benyújtási határidő megtartására és érintettségének fennállására.

- [21] 3.1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az indítványban foglaltak szerint azért sérült, mert az eljáró hatóságok „anyagi jogerővel ruháztak fel egy másik hatósági döntést, amivel szemben az alkotmányjogi panasz előterjesztésekor is még folyamatban volt a közigazgatási peres eljárás és Indítványozó azonnali jogvédelmet kapott a döntés végrehajthatóságával szemben”. Ezen kívül a megismételt eljárásban ignorálták a korábban meghozott határozatban az indítványozó eljárása jogszerűségével kapcsolatos megállapításokat; továbbá a törvényszék nem vizsgálta a nyilatkozattételi, iratbetekintési jog gyakorlásával kapcsolatos sérelmeket. Az indítványozó előadásainak módszeres ignorálása összességében a bírósághoz fordulás jogát is ellehetetlenítette.
- [22] Az indítvány hosszan idézi az Alkotmánybíróság tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos döntéseit; kitérve az indokolt bírói döntéshez való részjogosítványra, a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványaira általában, e jogok kapcsolatára az anyagi igazságossággal és a jogerővel, valamint a jogok korlátozhatóságára is.
- [23] 3.2. Az indítványozó a jogerő intézményét alapjogilag relevánsnak tartja a jelen ügyben egyrészt a törölő határozat vonatkozásában, másrészt a MÁK Önkormányzati Főosztálya alapeljárásban hozott másodfokú határozata kapcsán. Az indítványozó szerint a MÁK tényként kezelte, hogy ő működési engedéllyel már nem rendelkezik, miközben ő a törölő határozatot bíróságon megtámadta, és ott azonnali jogvédelmet is kapott. Mégis ez volt az indítványozó szerint az (egyik) oka a támogatási összegek visszafizettetésének. Az indítványozó úgy véli, hogy amíg egy jogkérdésben még folyamatban van bírósági eljárás, addig a felülvizsgált közigazgatási hatósági határozatnak nem lehet anyagi jogerőt tulajdonítani, és ahhoz nem lehet jogkövetkezményt kapcsolni.
- [24] Az alapeljárásban meghozott másodfokú határozat – az indítványozó érvelése szerint – jogerősen tartalmazta, hogy a vitatott büntetőeljárás ténye később került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, így arról az indítványozónak nem kellett nyilatkoznia; valamint, hogy az indítványozó az állami támogatás igénylésekor eleget tett a jogszabályi előírásoknak, ezért részére meg kellett volna állapítani az őt megillető támogatást. Erre azonban a megismételt eljárásban sem a hatóság, sem a bíróság nem volt figyelemmel, így megfosztva az indítványozót az anyagi igazságosság érvényesítésének lehetőségétől. Az alkotmányjogi panasz szerint ha a megismételt eljárás során az elsőfokú hatóság ignorálja az alapeljárásban meghozott és jogerőssé vált másodfokú határozatban foglaltakat, az felvetheti a tisztességes

hatósági eljáráshoz való jog sérelmét, hiszen alsóbb fokú hatóság azoktól nem térhet el. A megismételt eljárásban hozott határozatok ezért sértik az indítványozó tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.

- [25] Az indítványozó azt is állította, hogy számára a megismételt eljárásban nem biztosítottak nyilatkozattételi jogot, iratbetekintési jogával nem élhetett, ügyféli jogai gyakorlását ellehetetlenítették. Ezzel kapcsolatos sérelmeit pedig a közigazgatási per során a törvényszék sem vizsgálta érdemben, amivel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog indokolt bírói döntéshez való részjogosítványát. Ugyanezen részjogosítványt sértette az indítvány szerint az is, hogy a törvényszék nem elemezte, hogy a törlő határozat milyen hatással volt a felülvizsgálni kért határozat jogszerűségére.
- [26] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [27] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [28] 5. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban felperes volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be.
- [29] Az indítványozó mind az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, mind a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme körében állította, hogy egyrészt a törlő kormányhivatali határozat meghozatalához vezető eljárásban, másrészt a most támadott (megismételt eljárásban hozott) MÁK határozatok meghozatala során sem biztosították számára a nyilatkozattételi jogot, iratbetekintési jogával nem élhetett, ügyféli jogai gyakorlását ellehetetlenítették; és e sérelmeket a közigazgatási per során sem orvosolta a bíróság,

sőt ezekre döntése indokolásában nem is reagált. Az Alkotmánybíróság ezen indítványi elem kapcsán megjegyzi, hogy az indítványozó által előadottak ellentmondanak az alkotmányjogi panasz mellékleteként megküldött keresetben, valamint a támadott bírói döntésben foglaltaknak. Az indítványozó által a MÁK Önkormányzati Főosztálya ÖNKFO/548-2/2024. számú határozata ellen előterjesztett keresetben az indítványozó nem hivatkozott arra, hogy a lezajlott hatósági eljárás során ügyféli jogait megsértették volna, ezt nem vetette fel, ebből következően ilyen sérelmet a Fővárosi Törvényszék az alkotmányjogi panasszal támadott 108.K.700.044/2025/8. számú ítéletében – erre irányuló kérelem hiányában – nem is vizsgálhatott. E vonatkozásban tehát az indítványozó nem merítette ki a jogorvoslati lehetőségeit, ez a panasz-elem nem tesz eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglaltaknak, ezért érdemi vizsgálatra nem alkalmas. Megemlítette a keresetében az indítványozó a „Kormányhivatal határozatának meghozatalát megelőzően az eljárás egyes szakaszaiban” állítólagosan elszenvedett sérelmeit (tájékoztatás elmaradása, releváns feljegyzések megtekintésének és az iratbetekintési jog gyakorlásának a sérelme), amelyekkel „a Kormányhivatal megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapjogot” (kereset 3. oldal, III. pont); a Kormányhivatal törlő határozatának és az ahhoz vezető eljárásnak a felülvizsgálata azonban a jelen eljárásnak nem képezi tárgyát, az ellen külön kezdeményezett bírói felülvizsgálatot az indítványozó, amelynek tárgyában az eljárás a jelen alkotmányjogi panasz eredeti benyújtásakor még folyamatban volt, később pedig le is zárult. Más eljárásban hozott – és a most támadott bírói döntésben felül nem vizsgált – hatósági határozattal, valamint az ahhoz vezető eljárással kapcsolatos sérelmek és kifogások a jelen alkotmányjogi panasz-eljárásnak szintén nem képezhetik a tárgyát, azokat érdemben az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta.

- [30] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget. Tartalmazza: *a*) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b*) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a MÁK és a törvényszék a kormányhivatal törlő határozatát jogerősnek tekintve rendelkezett a támogatási összegek visszafizetéséről, továbbá nem vette figyelembe a megismételt eljárást megelőző alapeljárásban tett megállapításokat]; *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 108.K.700.044/2025/8. számú ítélete); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt

rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott törvényi rendelkezést és bírói döntést.

[31] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[32] 7.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét abban látta, hogy – megismételt eljárásban – a MÁK úgy utasította el a 2024. évi támogatás megállapítására irányuló kérelmét, és e hatósági döntést a törvényszék úgy hagyta helyben, hogy jogerősnek tekintette a Kormányhivatal korábbi törlő határozatát, melynek tárgyában az alkotmányjogi panasz eredeti benyújtásakor még folyamatban volt a bírósági felülvizsgálat; továbbá, hogy a MÁK és a törvényszék nem vette figyelembe a megismételt eljárás előtti alapeljárásban másodfokon meghozott határozatban foglaltakat (arról, hogy az indítványozó ügyvezetője elleni büntetőeljárás később került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, mint ahogy az indítványozó a támogatási kérelmét előterjesztette, ezért a kérelmet az elsőfokú hatóságnak el kellett bírálnia).

[33] 7.2. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is utal következetes gyakorlatára, amely szerint a tényállás feltárása, a bizonyítékok mérlegelése, az alkalmazandó jog meghatározása és ezek alapján következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, amely önmagában alkotmányossági kérdést nem vet fel {például: 3104/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság „nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelt-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3125/2019. (V. 29.) AB

végzés, Indokolás [11]]. A bírói döntés – és azon keresztül a MÁK határozatai – kifogásolt indokolásával összefüggésben arra is újra rámutat az Alkotmánybíróság, hogy: „A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.

- [34] 7.3. A MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága, valamint a MÁK Önkormányzati Főosztálya kifogásolt határozatainak indokolását áttekintve megállapítható, hogy az indítványozó 2024. évi támogatás megállapítására irányuló kérelmét azért utasították el, mert a Kormányhivatal hatósági ellenőrzés, hatósági eljárás, törvényességi ellenőrzés és a törölő határozat meghozatala során olyan szabálytalanságokat tárt fel, amelyek egyúttal az Nkt. szerinti folyamatosan, huzamosabb ideje fennálló, súlyos jogszabálysértéseket is megvalósítottak. Így az indítványozó az általa fenntartott intézmény biztonságos működéséhez szükséges pénzeszközök meglétét nem tudta igazolni; a finanszírozáshoz jogszerűtlenül igényelt támogatást (közhiteles nyilvántartásba és közokiratba foglalt valótlan adatok révén); a székhelyéül bejegyzett ingatlan nem funkcionált a jogszabály által előírt székhelyként [Nkt. 22. § (1), (2) és (10) bekezdés]; valamint az oktató-nevelő munkához szükséges tárgyi, személyi és pénzügyi feltételeket – hatósági ellenőrzés keretében megtartott helyszíni szemle tanúsága szerint – nem biztosította [Nkt. 4. § 9. pont, 22. § (1)-(2) bekezdések]. A MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága – eleget téve a MÁK Önkormányzati Főosztálya megsemmisítő határozatában foglaltaknak – összecszerően kimutatta, hogy mennyi előleget fizetett ki az indítványozónak 2024 január és február hónapjaira, azonban a 2024. évi támogatási kérelem elutasításával egyúttal a támogatási előleg visszafizetésére is kötelezte az indítványozót. Másodfokon a MÁK Önkormányzati Főosztálya ezt az elsőfokú határozatot helybenhagyta, ismét utalva arra, hogy az indítványozó a feladatai ellátáshoz szükséges feltételekkel nem rendelkezik maradéktalanul, nem a működési engedélyben foglaltak szerint végzi a tevékenységét, így az Nkt. 88. § (3) bekezdése alapján szükséges és indokolt a támogatás visszatartása, és az, hogy az indítványozó 2024. évre vonatkozó támogatási igényét elutasították.
- [35] Megállapítható tehát, hogy egyrészt a megismételt eljárást megelőzően meghozott, megsemmisítésről rendelkező, MÁK Önkormányzati Főosztálya által hozott határozat nem tartalmazott „jogerős” (véglegessé vált) megállapításokat az indítványozó ügyvezetőjét érintő büntetőeljárásról, vagy arról, hogy az indítványozó megfelelt

volna a jogszabályi előírásoknak, és ezért jár neki az igényelt támogatás. Ilyen megállapításokat nem is tehetett, mert mindössze az elsőfokú határozat megsemmisítéséről és új eljárás lefolytatásának a szükségességéről rendelkezett, amely új eljárásban a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatóságának meg kellett állapítani a 2024 januárjára és februárjára eső támogatás mértékét, ennek pedig az elsőfokú hatóság eleget is tett. E támogatás (támogatási előleget) folyósítására azonban nem kötelezte a megsemmisítő határozat a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatóságát, sőt az a büntetőeljárás tényére figyelemmel a folyósítás felfüggesztését tartotta indokoltnak. A megismételt eljárásban a MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatósága ennek megfelelően járt el, határozatát pedig a MÁK Önkormányzati Főosztálya helyben is hagyta. A fentieket megismételve az Alkotmánybíróság ismét megjegyzi, hogy időközben – még az alkotmányjogi panasz kiegészítése és egységes szerkezetbe foglalása előtt – a Budapest Környéki Törvényszék előtt befejeződött a törlő határozat felülvizsgálatára irányuló eljárás is, és a bíróság kimondta, hogy a törlő határozat nem jogszabálysértő.

- [36] Másrészt az is megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék – jelen alkotmányjogi panasszal támadott – ítélete nem a Kormányhivatal törlő határozatára alapította az indítványozó keresetének elutasítását, sőt kifejezetten azt tartalmazza, hogy „a bíróság nem vizsgálta, nem vizsgálhatta érdemben a felperes [az indítványozó] által a keresetben hivatkozott törlő határozat és az ahhoz kapcsolódó eljárás jogszerűségét.” {törvényszéki ítélet, indokolás [18].} A törvényszék azért utasította el az indítványozó keresetét, mert az indítványozó nem tudta igazolni, hogy 2024 januárjában és februárjában az állami finanszírozás alapjául szolgáló köznevelési feladatot ellátott volna, működése jogszerű lett volna, illetve a szükséges tárgyi, személyi és pénzügyi feltételekkel rendelkezett volna. A törvényszék azt is külön megjegyezte, hogy mivel az indítványozó 2024. évre vonatkozó támogatási igényét elutasították, ebből közvetlenül és okszerűen következik, hogy az erre az évre folyósított előleget is vissza kell fizetnie.
- [37] A benyújtott alkotmányjogi panasz így valójában az ügyben hozott, és az indítványozó, mint felperes számára kedvezőtlen bírósági döntés – tényállás-megállapítással, bizonyítási eljárással és a bizonyítás eredményével kapcsolatos – tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg. Az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság eljárásával, döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására.
- [38] 7.4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló

alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

- [39] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjában és 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró